

Sygn. akt V GC 336/14/upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2014 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...) sp. z o. o. w Z.

przeciwko:

A. S.

o zapłatę 3.225,60 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 3.225,60 zł (trzy tysiące dwieście dwadzieścia pięć złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24 października 2013 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 700 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygnatura akt: V GC 336/14/upr

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w Z. pozwem z dnia 28 lutego 2014r. wniosła o zasądzenie od A. S., właściciela P.P.H.U. (...) z/s w N., kwoty 3.225,60zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 24 października 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Uzasadniając roszczenie strona powodowa wskazała, że w dniu 4 października 2013r. przyjęła od (...) sp. z o.o. zlecenie międzynarodowego przewozu towarów z Republiki Federalnej Niemiec (M.) do Polski. Następnie zleciła wykonanie przewozu pozwanemu, w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. W zleceniu transportowym określono termin załadunku na dzień 5 października 2013r. o godz. 5:00. Pozwany nie dotrzymał wskazanego terminu z winy swojego pracownika, który zapomniał rozładować towar. W konsekwencji odbiorca towaru poniósł szkodę, spowodowaną brakiem materiałów potrzebnych do pracy drugiej zmiany działającej w jego przedsiębiorstwie. Spółka (...) obciążyła stronę powodową kosztem poniesionej straty, tj. kwotą 3.225,60zł, a mając na względzie okoliczność rażącego niedbalstwa, jakiej w ocenie powódki dopuścił się pozwany, oczekiwała ona zwrotu uiszczonych kwoty obciążenia za nienależyte wykonanie usługi.

W stosunku do tak określonego roszczenia tut. Sąd w dniu 12 marca 2014r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (V GNc 432/14).

Sprzeciwem z dnia 3 kwietnia 2014r. pozwany zaskarżył w/w nakaz i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki kosztów postępowania. Zarzucił nie udowodnienie okoliczności poniesienia szkody zarówno co do zasady jak i wysokości. W ocenie pozwanego strona powodowa nie wykazała, aby zapłaciła na rzecz swojego

zleceniodawcy kwotę obciążenia ani też nie uwiarygodniła wyliczenia wartości szkody w oparciu o przestój zakładu produkcyjnego spółki (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 2013r. (...) Sp. z o.o. w Z. otrzymała od (...) sp. z o.o. w W. zlecenie przewozu palety o wadze 120kg za zapłatą frachtu w kwocie 185euro. Załadunek miał nastąpić na terenie miasta M. (RFN) w dniu 4 października 2013r. do godziny 14:00, a rozładunek w siedzibie zleceniodawcy w dniu 5 października 2013r. do godziny 10:00.

(Dowód: - zlecenie transportowe od (...) sp. z o.o., k. 16 akt)

Strona powodowa podzleciła wskazany przewóz A. S., w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Przyjmując zlecenie pozwany zobowiązał się wykonać rozładunek w dniu 5 października 2013r. rano za kwotę frachtu 100euro + VAT.

(Dowód: - rozmowa przez komunikator internetowy, k. 17-18 akt,

-zlecenie transportowe dla pozwanego, k. 19 akt)

Przewoźący paletę kierowca zapomniał ją dostarczyć odbiorcy w wyznaczonym dniu i rozładunek nastąpił dopiero 7 października 2013r.

(Dowód: - rozmowa przez komunikator internetowy, k. 20 akt)

(...) sp. z o.o. w dniu 8 października 2013r. obciążyła stronę powodową kwotą 3.255,60zł kary w związku z nieterminową dostawą towaru i brakiem informacji o jej opóźnieniu. Wskazana kwota obejmowała koszt przestoju drugiej zmiany przedsiębiorstwa w dniu 5 października 2013r.

(Dowód: - nota księgowa nr (...), k. 21 akt)

Strona powodowa pokryła żądane przez kontrahenta koszty.

(Dowód: - potwierdzenie przelewu z dnia 22.10.2013r., k. 49 akt)

W konsekwencji strona powodowa wystawiła na rzecz pozwanego notę obciążeniową (...)na kwotę 3.225,60zł, płatną do dnia 23 października 2013r., którą pozwany odebrał w dniu 15 października 2013r.

(Dowód: - nota księgowa nr (...), k. 22 akt,

-potwierdzenie odbioru noty, k. 23 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było istnienie stosunku cywilnoprawnego pomiędzy stronami, opartego o umowę przewozu z dnia 4 października 2013r. Bezsporna była też okoliczność nienależytego wykonania umowy przez pozwanego, tj. dostarczenia przewożonego towaru do miejsca przeznaczenia z dwudniowym opóźnieniem. Spornym okazało się, czy strona powodowa udowodniła fakt poniesienia szkody co do zasady i wysokości.

Analiza zgromadzonych w sprawie dowodów dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny o rażącym niedbalstwie pozwanego w wykonaniu umowy łączącej go ze stroną powodową, udowodnieniu poniesionej szkody i odpowiedzialności pozwanego z jej tytułu w pełnej wysokości.

Transgraniczny charakter umowy łączącej strony przesądził o zastosowaniu w niniejszej sprawie przepisów Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów CMR (Dz.U. 1962, nr 49, poz. 238), zgodnie z którą przewoźnik odpowiada za czynności i zaniedbania swoich pracowników jak za swoje własne działanie (art. 3). Okoliczność zaniedbania kierowcy, który zapomniał dostarczyć przewożony towar w czasie właściwym i powstałego z tego tytułu opóźnienia nie była przez pozwanego kwestionowana. Tym samym należało ustalić, że w rozumieniu art. 19 Konwencji doszło do opóźnienia dostawy.

W razie opóźnienia dostawy, o ile osoba uprawniona udowodni, że z powodu opóźnienia wynikła dla niej szkoda, przewoźnik obowiązany jest zapłacić odszkodowanie do kwoty przewoźnego, chyba że zadeklarowano specjalny interes w dostawie (art. 23 ust 5 i 6 Konwencji). Strona powodowa podała, że znane jej było przeznaczenie przewożonego towaru, tj. zamiar zleceniodawcy zastosowania materiałów produkcyjnych podlegających przewozowi podczas drugiej zmiany pracy przedsiębiorstwa w dniu 5 października 2013r. Tym samym dotrzymanie terminu dostawy w godzinach porannych umożliwiłoby wykorzystanie przewożonego towaru zgodnie z zamiarem zleceniodawcy. Pozwany zarzucał nie udowodnienie poniesienia szkody i jej wysokości. W ocenie Sądu, wynikająca z twierdzeń powoda - potwierdzonych notą obciążeniową z (...)z dnia 8 października 2013r. (k.21) - okoliczność wpływu opóźnienia w dostawie materiałów i braku uprzedzenia o tej okoliczności na ruch zakładu odbiorcy w dniu 5 października 2013r. – wskazuje na istnienie związku przyczynowego pomiędzy opóźnieniem a poniesioną szkodą, niezbędnego dla ustalenia odpowiedzialności przewoźnika. Wątpliwości budziła jednak kwestia oceny, czy strona powodowa udowodniła fakt poniesienia tej szkody, jak również jej wysokość. W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w kontekście przepisów o rozkładzie ciężaru dowodu – pomimo pewnych zaniechań strony powodowej - daje podstawę do ustalenia, iż zachodzą wszystkie wymagane przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Oczywiście należy zgodzić się z oczekiwaniem pozwanego, iż modelowe postępowanie strony powodowej winno polegać na przedstawieniu kompletu dokumentów bądź zaoferowaniu dowodów ze źródeł osobowych, wskazujących precyzyjnie na podstawy wyliczenia poniesionej szkody. Inicjatywa dowodowa strony powodowej odbiegała od tego modelu. Należało mieć jednak na uwadze, że (...) sp. z o.o. nie była stroną postępowania, a strona powodowa udowodniła, że w związku z nienależytym wykonaniem umowy przez pozwanego sama poniosła szkodę w kwocie 3 225,60 zł, płacąc odszkodowanie w tej wysokości przelewem w dniu 22 października 2013r. Okoliczności te nie budzą zatem wątpliwości, podobnie jak to, że istotnym dla powstania roszczenia odszkodowawczego było opóźnienie, do którego doszło pomiędzy 5 a 7 października 2013r. Strona powodowa zdecydowała o uznaniu roszczeń swojego kontrahenta, co bynajmniej nie daje w ocenie Sądu podstawy do automatycznej oceny, że owo uznanie było nieuzasadnione i nie może być uwzględnione. Jeżeli pozwany miał w tym zakresie wątpliwości, to mógł wykazać się inicjatywą dowodową, występując do Sądu z wnioskami o zobowiązanie (...) sp. z o.o. do złożenia brakujących dokumentów (strona pozwana ich nie posiadała), czy też przesłuchanie w charakterze świadków pracowników tej spółki lub członków jej zarządu. Skoro tego nie uczyniła, nie kwestionując wszakże co do zasady prawdziwości przywołanych przez pozwaną twierdzeń, a jedynie wartość merytoryczną zaoferowanego materiału dowodowego, należało ocenić, iż strona powodowa udowodniła fakt poniesienia przez siebie szkody i istnienie odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Jednocześnie należy wskazać, że w sytuacji niedbalstwa przewoźnika (które w odniesieniu do osoby pozwanego było w ocenie Sądu niewątpliwie) zastosowania nie mają zapisy rozdziału IV Konwencji ograniczające jego odpowiedzialność. Tym samym art. 29 Konwencji pozwala osobie uprawnionej uzyskać odszkodowanie pokrywające nie tylko szkodę bezpośrednią, ale i dalsze negatywne następstwa w majątku osoby uprawnionej, które pozostają w normalnym związku przyczynowym z działaniem przewoźnika (tak SN w wyroku z dnia 29 września 2004r., II CK, 24/04). Pozwala też uzyskać odszkodowanie za opóźnienie dostawy w wysokości przekraczającej kwotę przewoźnego.

Mając na względzie powyżej nakreślone okoliczności sprawy należało dokonać ustalenia o odpowiedzialności pozwanego za naprawienia szkody wyrządzonej niedbalstwem, jakiego dopuścił się jego pracownik, w pełnej jej wysokości.

Mając na względzie powyższe, w oparciu o przepisy art. 23, 26 i 29 Konwencji CMR orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku z dnia 16 czerwca 2014r. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c., stosownie do terminu płatności wynikającego z noty księgowej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przyjmując, że strona powodowa wygrała niniejszy spór w całości. Pozwanego obciążono obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez powódkę, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 100zł o raz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 600zł na podstawie § 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).